

נדריס יד

קושי: טעמא דאמר **חולין שאוכל לך**, הא אמר "לחולין שאוכל לך" - משמע לא לחולין ליהוי אלא קרבן, מני מתניתין?

- אי רבי מאיר, הא לית ליה מכלל לאו אתה שומע הן!
- ואלא רבי יהודה, היינו רישא (נדריס י: **האומר לחולין שאוכל לך, לא כשר, ... - ה"ז נדר בקרבן; רבי יהודה אומר: האומר ירושלים - לא אמר כלום!**)

תירוץ 1: איידי דקתני **כבשר חזיר, כעבודת כוכבים**, להכי קתני **חולין**
תירוץ 2: רבינא אמר: הכי קתני, **ואלו מותרין כחולין: כבשר חזיר, כעבודת כוכבים**
קושי על תירוץ 2: ואי לא תנא **חולין**, הוה אמינא בעי שאלה?! ומי איכא לאסוקי על דעתא הכי? הא מדקתני סיפא: **האומר לאשתו הרי את עלי כאימא - פותחין לו פתח ממקום אחר**, מכלל דרישא לא בעיא שאלה!
דחיית תירוץ 2: אלא מחוורתא, חולין ממילא נסבה.

מקור להלכה: מנהגי מילי: אמר קרא: (במדבר ל) **איש כי ידור נדר לה'**, עד שידור בדבר הנדור.
קושי: אי הכי, אפילו בדבר האסור נמי, דהא כתיב **לאסור איסור אסור!**
תירוץ: **אסור איסור** מבעי ליה לכדתניא: **איזהו איסור האומר בתורה כו'.**
במדבר פרק ל פסוק ג
איש כי ידר נדר לה' או השבע שבועה לאסור אסור על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה.

משנה	ברייתא	סתירה
	הרי את עלי כבשר אימא, כבשר אחותי, כערלה, וככלאי הכרם - לא אמר כלום!	האומר לאשתו הרי את עלי כאימא כו'
תירוץ - אביי	לא אמר כלום מדאורייתא, וצריך שאלה מדרבנן	
תירוץ - רבא	בתלמידי חכמים	בעם הארץ
חיוזק לדברי רבא ממקום אחר	והתניא: הנודר בתורה - לא אמר כלום , ואמר רבי יוחנן: וצריך שאלה לחכם, ואמר רב נחמן: ותלמיד חכם אינו צריך שאלה.	

תניא:

אפשרות אחרת	אפשרות אחרת - כולם דמחנתא על ארעא	רב נחמן		
דמחנתא על ארעא - דעתיה אגוילי	דעתיה אגוילי	נקט בידיה או אארעא	לא אמר כלום	הנודר בתורה
דמחנתא על ארעא - דעתיה על האזכרות שבה	דאע"ג דמחנתא על ארעא, כיון דאמר "במה שכתוב בה" - מהני	נקט לה בידיה על דעתיה על האזכרות שבה	דבריו קיימין	במה שכתוב בה
דנקיט ליה בידיה, אף על גב דלא אמר אלא "בה", כמאן דאמר "במה שכתוב בה" דמי.	וזו ואין צריך לומר זו קתני	דמחנתא אארעא - רק אם אמר "בה ובמה שכתוב בה", דבריו קיימים	דבריו קיימין	בה ובמה שכתוב בה

משנה. **קונם שאני ישן, שאני מדבר, שאני מהלך, האומר לאשה קונם שאני משמשך - הרי זה בלא יחל דברו.**

רב נחמן	רב יהודה אמר רב	קונם עיני בשניה היום אם אישן למחר
ישן למחר	אל ישן היום שמא ישן למחר	
	מודה רב יהודה שישן היום, כי לא מזדהיר - בתנאה, אבל באיסור מזדהיר.	קונם עיני בשניה למחר אם אישן היום

